

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากกระแสเรียกร้องของประชาชนบางกลุ่มที่ต้องการผลักดันให้มีการปฏิรูประบบบริหารราชการของไทย อันเนื่องมาจากความล้าสมัยไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ตลอดจนปัญหาและความเสื่อมถอย การขาดหลักธรรมาภิบาลของระบบบริหารราชการของไทยในยุคปัจจุบันส่งผลให้เกิดอุปสรรค ในการพัฒนาของประเทศ และเสียโอกาสในการแข่งขันกับนานาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศกับการแข่งขันในกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อให้เกิดการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง คุณภาพของการให้บริการสาธารณะที่เข้าถึงเป้าหมาย ตามความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง นำไปสู่ข้อเรียกร้องให้มีการปฏิรูประบบราชการของไทย หนึ่งในข้อเรียกร้องดังกล่าวก็คือ การให้ประชาชนในแต่ละจังหวัดได้มีสิทธิที่จะเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดของตนเองเหมือนกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแนวคิดดังกล่าวเป็นแนวคิดในการกระจายอำนาจการปกครองที่มีมานานแล้วแต่ยังไม่มีการนำมาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม จนปัจจุบันกระแสเรียกร้องดังกล่าวทำให้เกิด “ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจังหวัดปกครองตนเอง พ.ศ....” ขึ้น โดยอาศัยอำนาจรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์การปกครองท้องถิ่นที่สามารถพึ่งตนเองได้สามารถที่จะกำหนดนโยบาย ในการพัฒนาเศรษฐกิจ ระบบสาธารณูปโภค โครงสร้างขั้นพื้นฐานในท้องถิ่นของตนเอง” รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2550 มาตรา 281“ โดยร่างดังกล่าวมีทั้งผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยแตกต่างกันไป

ดังนั้น ผู้ที่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารจังหวัดปกครองตนเอง พ.ศ.... ก็ให้เหตุผลว่าระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช 2534 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ไม่ทันสมัย ไม่เหมาะสมกับการบริหารราชการในปัจจุบันมีการบริหารงานที่ทับซ้อน ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาต่างๆ เป็นไปได้อย่างล่าช้า หรืออาจไม่ได้รับการแก้ไขได้ทันเวลา ผู้ที่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารจังหวัดปกครองตนเอง พ.ศ.... บางกลุ่มก็ให้เหตุผลว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากการแต่งตั้งไม่สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ตามความต้องการของประชาชนในจังหวัดนั้นๆ ได้อย่างแท้จริง อาจจะเนื่องมาจากผู้ว่าราชการที่มาจากการแต่งตั้งจะต้องตอบสนองนโยบายของราชการส่วนกลาง ระดับ กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งนโยบายดังกล่าวอาจจะไม่ใช่ความต้องการของประชาชนในจังหวัดนั้นๆ ก็ได้ อีกประการหนึ่ง ผู้ว่าราชการที่มาจากการแต่งตั้ง จะต้องตอบสนองต่อผู้ที่มีอำนาจในการแต่งตั้งตนเอง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งของตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่ก็ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง รัฐมนตรี

หรือแม้แต่ันักการเมือง เพราะบุคคลเหล่านี้ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งของตนเองจนทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากกาแต่งตั้งให้ความสำคัญต่อบุคคลเหล่านี้มากกว่าความต้องการของประชาชนในจังหวัดของตนเองที่ย่อมทราบถึงปัญหาของประชาชนในจังหวัดเป็นอย่างดี และสามารถกำหนดนโยบาย รวมไปถึงจัดงบประมาณ เพื่อไปแก้ไข หรือส่งเสริม พัฒนาความเจริญของจังหวัดนั้นๆ ได้อย่างตรงจุด และถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากกาเลือกตั้ง สามารถสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนและเป็นที่ยังพอใจของคนในจังหวัดก็อาจจะได้รับการเลือกตั้ง ให้เป็นผู้ว่าราชการอีกในครั้งต่อไป

กรุงเทพมหานคร ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบที่จัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แต่ละครั้งมีผู้สมัครรับเลือกตั้งมากมาย โดยผู้สมัครแต่ละคนต่างก็พยายามกำหนดนโยบายที่ใช้หาเสียง ซึ่งนโยบายที่ใช้หาเสียงส่วนใหญ่ล้วนมาจากความต้องการของประชาชนชาวกรุงเทพมหานครเอง หลักการกำหนดนโยบายดังกล่าวมีความสอดคล้องกับหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management : NPM) ที่ต้องคำนึงถึงประชาชนและผลสัมฤทธิ์ของงานมากกว่าปัจจัยนำเข้า กระบวนการทำงาน กฎระเบียบที่เคร่งครัด โดยมีการวัดผลที่เป็นรูปธรรม โปร่งใสมีการบริหารงานที่รวดเร็ว และสามารถสนองตอบต่อความต้องการของสังคมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับการบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management : RBM) ซึ่งยึดประชาชนเป็นเป้าหมายหลักในการทำงาน โดยมีการวัดผลการปฏิบัติงานด้วยตัวชี้วัดอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงถือเป็นหลักการบริหารในยุคปัจจุบันที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง สำนักงาน ก.พ. (2550 : 3) นอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 ก็ได้ทำการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า “การบริหารราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ ความมีประสิทธิภาพ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้ท้องถิ่น กระจายอำนาจการตัดสินใจ การอำนวยความสะดวกการตอบสนองความต้องการของประชาชน และมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงานและความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน”

ที่สำคัญ ตัวอย่างโครงการ “เวทีท้องถิ่น” หรือ “Local Forum” ซึ่งถือเป็นกิจกรรมหนึ่งของวิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่นสถาบันพระปกเกล้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปกครองท้องถิ่นอันเป็นรากฐานของการพัฒนาประชาธิปไตย ซึ่งริเริ่มและดำเนินการขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2546 เนื่องด้วยความตระหนักในปัญหาที่เกิดขึ้นกับการปกครองท้องถิ่น และการกระจายอำนาจในปัจจุบันว่าจะเป็นอุปสรรคและเป็นเครื่องบั่นทอนการพัฒนาประชาธิปไตย วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่นจึงได้ริเริ่มโครงการเวทีท้องถิ่น หรือ Local Forum ขึ้น เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความ

คิดเห็น ประสบการณ์ และการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานและทำหน้าที่ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตยระดับท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้ได้แนวทาง หรือวิธีการในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และเวทีท้องถิ่นนี้เองจะเป็นเวทีทางวิชาการที่จะช่วยสะท้อนมุมมองต่าง ๆ ในทางวิชาการซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่นการจัดเวทีท้องถิ่นในหัวข้อเรื่อง “การเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทางตรง : แนวทางขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จ” ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกันวิเคราะห์แนวทางและค้นหาความเป็นไปได้ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทางตรงในจังหวัดว่ามีมากน้อยเพียงใด หากการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทางตรงเกิดขึ้นจริงจะมีแนวทางปฏิบัติงานในบริบททางกฎหมาย การบริหารงาน การคลังและงบประมาณ ฯลฯ อย่างไร นอกจากนี้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากการเลือกตั้งกับหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการความสัมพันธ์ไปในทิศทางใด จะเห็นได้ว่าปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ และการประสานงานจากภาคส่วนต่าง ๆ ในจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ด้วยเหตุประการนี้ จึงได้จัดให้มีการจัดสัมมนาเวทีท้องถิ่นในหัวข้อ “เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด : แนวทางขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จ” เพื่อให้เป็นเวทีเพื่อร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประเด็นปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น อันนำไปสู่การพัฒนา ส่งเสริมการกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น ซึ่งการจัดสัมมนาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

ประการแรก เพื่อเป็นเวทีในการวิเคราะห์แนวทาง และความเป็นไปได้ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทางตรง

ประการที่สอง เพื่อเป็นเวทีแห่งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประเด็นปัญหา อุปสรรคในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทางตรง

ประการที่สาม เพื่อพัฒนาเป็นข้อเสนอแนะ และเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญเพื่อการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น

ดังนั้น ในฐานะที่จังหวัดพิจิตรถือเป็นจังหวัดหนึ่งในประเทศไทย หากจะกล่าวเฉพาะในเขตจังหวัดแต่ละจังหวัดแล้วนั้น จะเห็นได้ว่ามีความทับซ้อนระหว่างการบริหารราชการส่วนภูมิภาคและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในหลายด้าน ตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจน ก็คือบทบาทผู้นำของผู้บริหารงานสูงสุดในระดับจังหวัด กล่าวคือ การบริหารราชการส่วนภูมิภาคจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด ส่วนการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจะมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้นำสูงสุด นอกจากนี้ ที่มาของผู้บริหารดังกล่าวก็แตกต่างกัน คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งมาจากส่วนกลางถือว่าเป็นข้าราชการประจำ ดังนั้น อาจมีการโยกย้ายผู้ว่าราชการจังหวัดตามความเหมาะสมจากหน่วยงานกลาง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน เป็นข้าราชการการเมืองดำรงตำแหน่งอยู่ในวาระคราวละ 4 ปี แต่ไม่เกิน 2 วาระ ด้วยเหตุนี้ มักเกิดคำถามขึ้นเกี่ยวกับ

ปัญหาลักษณะความซ้ำซ้อนระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่เพราะพื้นที่ที่รับผิดชอบครอบคลุมภายใต้จังหวัดเดียวกัน

จึงกล่าวได้ว่า แม้ประเด็นการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทางตรงในประเทศไทยจะเป็นเรื่องใหม่แต่ก็ถือว่าเป็นประเด็นที่มีความสำคัญและสร้างผลกระทบต่อการบริหารราชการแผ่นดินของไทยอย่างมากโดยเฉพาะช่วงของกระแสดังกล่าวที่เกิดขึ้นจากประชาชนในช่วงปี พ.ศ.2535-2537 ที่เห็นว่าควรจัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทางตรงเพราะเห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้เกิดการเพิ่มอำนาจให้ท้องถิ่น(Devolution) ที่สำคัญระบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาคในระดับจังหวัดภายใต้การนำของผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนแก่ประชาชนได้ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ได้เปิดโอกาสเรื่องดังกล่าวไว้ในหมวด 9 การปกครองส่วนท้องถิ่นมาตรา 282 ภายใต้บังคับมาตรา 1 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและมาตรา 283 วรรคแรกท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ย่อมมีสิทธิได้รับจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติด้วยเหตุนี้จึงก่อให้เกิดแนวคิดเรื่องที่ต้องการให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดในบางจังหวัดที่มีความพร้อมก่อนเพื่อเป็นจังหวัดนำร่องดังนั้นเราควรตระหนักถึงแนวคิดเรื่องเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทางตรงเพื่อผลักดันให้เกิดแนวทางขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จด้วยเหตุนี้จำเป็นต้องมีการหารือแลกเปลี่ยนและทบทวนกันอย่างจริงจังในหลายภาคส่วนเพื่อก่อให้เกิดความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงที่มั่นคงและยั่งยืนต่อไป

จากบริบทข้างต้นที่ผู้วิจัยได้กล่าวมานั้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นและปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดพิจิตรต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นไปตามกระแสความเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีทั้งฝ่ายเห็นด้วยและฝ่ายคัดค้าน เพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์และเป็นพื้นฐานในการกำหนดมาตรการการกระจายอำนาจที่เหมาะสมต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดกรณีศึกษาจังหวัดพิจิตร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดกรณีศึกษาจังหวัดพิจิตร
3. เพื่อศึกษาแนวทางความเป็นไปได้ของผู้ว่าที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงกรณีศึกษาจังหวัดพิจิตร

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ด้านการพัฒนาด้านการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการจัดบริการสาธารณะตามหลัก (NPM : New Public Management) และด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ อยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน เช่นเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดกรณีศึกษาจังหวัดพิจิตรที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดพิจิตรจำนวน 12 อำเภอ

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยได้แก่ ประชาชนทั้งชายหญิงที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ จังหวัดพิจิตรจำนวน ทั้งหมด 425,343 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดพิจิตรที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ "Taro Yamane" ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 399 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดกรณีศึกษาประชาชนในพื้นที่ จังหวัดพิจิตร ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาด้านการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการจัดบริการสาธารณะตามหลัก NPM ด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ส่วนตัวแปรตามได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการ

พัฒนา ด้านการกระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการจัดบริการสาธารณะ ตามหลัก (NPM : New Public Management) และด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกำหนดความหมายของข้อความและศัพท์บางคำไว้เป็นแนวทางดังนี้

ผู้ว่าราชการจังหวัด หมายถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีอำนาจการปกครองภายในเขตจังหวัดอันเป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาคโดยผู้ว่าราชการจังหวัดในความหมายนี้เป็นข้าราชการประจำที่ได้รับการแต่งตั้งจากส่วนกลางมีการทำงานที่ตอบสนองต่อนโยบายจากส่วนกลาง

การเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด หมายถึง การเลือกบุคคลเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนในการทำหน้าที่บริหารราชการภายในจังหวัด

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก การตัดสินใจ และการประเมินค่าของบุคคลซึ่งอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

การตอบสนองต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย หมายถึง การที่ประชาชนในจังหวัดได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการของจังหวัดด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการเลือกตั้ง และรับผิดชอบบริหารกิจการตามอำนาจที่มีอยู่อย่างอิสระ ซึ่งผู้บริหารต้องยอมรับและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัด นั้น

การพัฒนาความเจริญของจังหวัด หมายถึง การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถบริหารงานเพื่อตอบสนองถึงความต้องการของประชาชนในจังหวัดได้อย่างแท้จริง รวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ รวมถึงการดูแลสุขภาพในจังหวัดด้วย

การปกครองท้องถิ่น หมายถึง รูปแบบการปกครองที่กำหนดให้องค์กรดำเนินงานแยกออกจากการบริหารส่วนกลางมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ในขอบเขตที่เหมาะสม และที่สำคัญประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง

การกระจายอำนาจ หมายถึง การที่รัฐมอบอำนาจปกครองบางอย่างให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น เช่น การกำหนดนโยบายและการควบคุมการปฏิบัติงานภายในท้องถิ่นเอง

ประชาชน หมายถึง ประชากรที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้งและสำหรับวิจัยเรื่องนี้หมายถึงประชาชนในจังหวัดพิจิตร

การกระจายอำนาจ หมายถึง การที่รัฐมอบอำนาจหรือโอนภารกิจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่นเพื่อให้มีอิสระในการตัดสินใจและดำเนินการต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การกระทำที่มีจุดมุ่งหมาย ที่จะเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายและการบริหารงานของรัฐ หรือการเลือกตั้งผู้นำรัฐบาล และการ

กระทำนั้นต้องเป็นการกระทำด้วยความสมัครใจ ซึ่งอาจเป็นไปในทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ มุ่งหมายการมีส่วนร่วม 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนา ด้านการกระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการจัดบริการสาธารณะตามหลัก (NPM : New Public Management) และด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

การจัดบริการสาธารณะตามหลัก (NPM : New Public Management) หมายถึง เป็นการมุ่งที่จะให้ประชาชนได้รับการบริหารจัดการที่ดี โดยจะต้องทำทุกอย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขถึงประชาชนโดยตรงและมีคุณภาพ และที่สำคัญคือจะต้องให้การบริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การบริหารที่เน้นการวางแผน การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารในแต่ละระดับขององค์กรต้องยอมรับและคำนึงถึงผลงาน รวมทั้งต้องให้ความสำคัญกับการจัดวางระบบการตรวจสอบผลงานและการให้รางวัลตอบแทนผลงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด
กรณีศึกษาจังหวัดพิจิตร
2. ทำให้ทราบถึงการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดกรณีศึกษาจังหวัดพิจิตร
3. ทำให้ทราบถึงแนวทางการเป็นไปได้ของผู้ว่าที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน
โดยตรง